

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. 2 cèntims.
 Fòra de Palma » 2 1/2 »
 Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent a sa flauta.

S'envian es números a domicili, tant a dins Ciutat com a ses Viles, pagant per adelantat a s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta a conta de 16 números.

CERTÁMEN DE L' IGNORANCIA.

¡Ydò! No son es sábis tots sòls qui per motiu de ses ditxoses *Fires* están d' enhorabòna; també a nòltros pòbres ignorants mos n' ha tocat un roagonet, y pròu saborós, en es convit del Art. Sinó qu' heu digan es Mèstres si L' IGNORANCIA afica es nàs per tot, y si té pròu conaxament de lo qu' avuy en dia es encobehida y respetada. Y no vos penseu qu' axò heu diga per mal, ni que vaja de hèrbes; ni que cerqui passá es témps, ò *matarló*, qu' es lo mateix (si fós *ferné* ja seria altra còsa, que pròu falta 'n ténch); es que no voldria que cap d' ets ignorants, amichs nòstros, qu' han trèt, anam a un dí, sa *gròssa*, rebés sa noticia tota d' un còp y que tengués qualque soscayre, y ara no mos cau bé dú flòch a n' es cotxo de sèt pessetes, ni endolá es setmanari devant ses nacions europèes que son vengudes a participá de s' alegria de ses *Fires*.

Axi es que vos ho contaré a vòltros estimats lectors, y si los vèys a n' ets ignorants premiats, ja los ho direu; y si no los vèys aquí, ja los veurem a la Santa Glòria, y ja mos cercarán si mos necessitan que qui ha mesté foch amb sos dits lo cerca, y es cans qui ténen bòn nàs amb s' oló conéxan sa llebra, y no crech qu' a cap d' élls li fuja es coní, que tots saben ahont ténen sa má dreta, y no se maman es dits, ni pèrden sa tramuntana, ni s' amocan amb sa mànega, ni prènen figues per lletèrnes, ni cercan na Maria pe sa cuyna, ni sen van pe' ses bardisses, ni déxan ses manades p' es rostoy, ni....

Qui sen vá pe ses berdisses som jò, sense considerá que ni deù havè que 's fonen en candela esperant que 'm trèga es gat des sach, com qualcú qui cerca a ses llistes de *Loterías Nacionales* un número qui per mala sòrt no arriba a trobá. Per axò lo que s' ha d' empeñorá qu' es vènga, que no m' agrada fé tórt a ningú ni fé está sa gént amb mal de ventre.

Ydò, com ja sabeu, vint y sis foren ses composicions enviades a L' IGNORANCIA, encara que no totes pogueren entrá en combat, perque n' hi hagué quatre qu' arribaren misses dites; no es que no fossen atxerovides y llestes, sinó per causa d' un malahit traginé (en terra cayga y mal no fassa) que prenia gust de ferles viatjá pe ses còstes d' Algayda, y ses dereres que tenia que pogués levá un bòn llibre a un Ignorant qui n' es pròu afectat.

De tot hey ha a la viña de Déu y no hey ha mancat en es nòstro *Certámen* bò v dolent, articles y glòses, dibuxos y covèrbos, perque ets ignorants entran per tot y ne surten a betzef amb més abundó qu' a Muro sa fruyta del país. Entre ets autors que *segons dret señy y conciència des Jurat calificadó* han guañat es pollastres a n' aquestes correjudes a la Mallorquina, d' *hombres*, també hey trobàren de tot: sarts veys qui duen demunt s' esquena es gèp de L' IGNORANCIA, y atlòs pussés que qualque dia mos ne donaràn amb una cuyereta.

I. Sa composició qu' ha guañat *mitja unsa en pèssa oferida a s' autò des milló article original é inèdit sobre costums ò caràctes de Mallorca escrit en bòn mallorquí xalest*, es estada sa que té per Lema: *Alegret panxeta que Nadal ja vé....* Es un article ahont hey veureu ben dibuxades ses costums de *Ses Fèstes de Nadal* a la Pajesia amb gran vivesa d' intenció y de llenguatge: fá oló de torrons y de porcella rostida; vos ne xupariau es dits; però no el vos donarem are per are perque a qualcú ses dénts n' hi pruarian y seria capás de fé Pasco abans del Ram. Son autor es un ignorant de sèt gruxos, *En Jòrdi des Racó* tan conegut vòstro (A. A. de Manacor.)

Ha merescut es primé accessit a n' aquest premi *sa tornada* que dú per lema *Que Déu protegesca Mallorca*. Y es d' En Y. G. y Mir. Es una novelleta agradable qu' es fá lletgí per sa veritat de tipos y descripcions, y per sa candorosa senzillesa d' estil y de personatges que déxa endeviná y estimá sa de s' autor.

Té es segon accessit una relacioneta

d' una tradició del país, més agradosa que verosímil, sobre sa Fònt de Xorri-gó. Está molt ben contadeta. Té per lema: *Tes promeses cumplex sempre...* Y es de X. H. qui deù essé un jovenet qu' ha d' havè begut bòn sava: ja 'l veureu en havè granat.

Es tercer accessit s' ha concedit a n' *El Castell del Rey* qu' es un bocinet de Poesia relativa a n' aquest monument de sa *Historia Mallorquina*; tal vegada hauria obtengut un altra distinció: si hagués estat dins ses condicions des Programá.

II. El premi de *cinch escutets d' or* que havia d' essé per sa milló Codolada original é inèdita sobre qualsevol fèt històrich ó tradició populá de sa nostra Illa la té *La Conquista de Menorca*, lema: *Dits, dits, va di s' organista* qu' está fet amb una facilitat y lleugeresa qu' acusa una bòn má. Si vos ho dich de qui es, vos n' alegrareu ferm; es d' un patriarca de L' IGNORANCIA, d' un mòrt qu' ha resusitat amb més vida ¿no 'u endevinau? des nòstro *Miranius*, aquell qui amb ses séues glòses vos feya passá tan bònnes estones; ara hey tornarà de bell nòu.

No s' han pogut dar *accessits* a n' aquest premi; però ténen menció honorífica ses codolades *Mort des Moro Fattilla*; lema: *Anava per llana...* y *Fèsta a Mallorca, celebrada lo dia 6 de Jané de 1747, en motiu de la coronació d' en Ferrand sisé...* lema: *¡Oh mores!* Deuen essé de dos atlotets: *mañana creceremos*.

III. Es premi oferit al dibuix de dos pagesos ha quedat desèrt.

IV. Es premi d' una dobleta de quatre duros a s' autò des millós *cròquis delitosos*, l' ha goñat sa que dú per lema *Veureu còses may vistes* y accessit sa que dú per lema *Unes y òli*. Llástima qu' haja estat fòra de condicions un altre trabay presentat amb so lema *Qui no es del art el gasta*; pues no es cap cròquis per podè gravá amb zinch, sinó una composició completa que té còses molt precioses; que sént. L' IGNORANCIA es no poderla aficá dins ses seues columnes.

V. Es premi d' una dobleta de dos duros per sa milló *colecció de Coverbos de bòn moral inèdits en sa nòstra llen-*

go y escrits en mallorquí llampant l' ha guañat sa qui dú per lema *Bòns son dos duros* (per qui los haurá) y ja 's segú que los haurá, y ha hagut es companys qui los volian havè. Es una ploma de cap d' ala qu' heu conta molt bé y en sab la prima. Diu que los posèm sense firma y que mos convidará á pendre gelat á n' *El parque* de sa *Glorieta*, alias *ignominia*, y jò vos convit á tots vòltros; *se avisará á domicilio*.

A'n aquest prèmi qu' es estat molt concorregut s' han donat tres accèssits, que consistexen en tres llibrets, á ses tres coleccions que tenen per lema: *Digaumé covèrbos que covèrbos cerch; Es covèrbos enseñan y san riure, y Qui no s' engiña, no viu*.

VI. Es prèmi d' un *bòn llibre* per sa milló poesia humorística ó satírica de bòn gènere oferit per un aficionat no s' ha pogut doná; ses composicions *que hey tiravan* no feyan es pes; tot eran tares.

Y ara amichs lectors que ja vos hem dit á sa nòstra manera, sense faltarhi cap pèl, es judici des Jurat; ara vos direm *fnis à s' altre Certámen* que'n farem maldament no hey haja *Fires*; y á vòltros autors no premiats vos donam sa més coral enhorabòna, perqne qualche còsa vos hem de dá; ets altres ja 'n ténen pròu amb ses lliures, sòus y dinés.

SA REDACCIÓ.

SES FIRES Y FÈSTES DE CIUTAT.

Lema: *Letamini*.

I.

Veniu depréssa aubes pures
Des fruyté mes de Setembre.
Matinades deleytoses
Del Agost, tornau enrera.

Tornau clares nits de lluna.
Ressucitau jorns alegres
De la primavera hermosa,
Amb sos estòls d' oronelles.

Ones de la mar dormides
Descansau per ara quietes.
Que Ciutat ha de *Fires*
Y Mallòrca vòl fé *Fèstes*.

Cantau, trinau nègres mèrles
Rossiñòls y cadernerés
A s' ombra de ses alsines
De cént comes, verdes sempre.

Ompliu Mallòrca d' aromes
Tarongés y llimonerés;
Embatòls de sa muntaña
Refrescau sa tèrra ardenta;

Madurau sa dolsa fruyta
Parres, serments y figueres
Per doná vida á ses *Fires*
Y plers y gotx á ses *Fèstes*.

Bòn ciudadá, corre y tresca
Ses possessions més agreres,
De Valvert á Vall-Colonia,
De Comanegra á Ternelles.

Séga arreu ses semprevives,
Ses violetes, ses verbènes;
Cuy de ses plantes florides
Ses més hermoses ponsèlles.

Despuya valls y muntañes,
Tala costés y dresserés,
Arranca ses verdes murtes
Que brotan dins ses enclètxes;

Dú branques d' om y guirlandes,
Y palmes y fuyes d' eura,
Des lloré es capòlls més nòbles,
Rams d' alzina y d' olivera,

Y torna prest plé de fòrsa
Qu' hem d' enmurtrá ses carreres
Y compòndre endomassades
Per ses *Fires* y ses *Fèstes*.

Veniu pagesos, á Palma,
Dexau ses peñes farestes;
Veniu, portau vòstres fruytes
Ensistades dins paneres.

Vòstros òlis saborosos,
Vòstros vins qu' al còr alegren,
Sèdes, càñoms, llins y llanes
Y es textits que feys amb elles.

Menau bestias d' es que botan
Per garrigues y pedreres
Y avirám, que per ses clastes
D' es rafals cantant engréxan.

Duys aquelles armoníes,
Sòns y colors, que ses pédrés
De ses nòstres liles guardan
Fá més de coranta setgés.

Ses tradicions, ses rondayes,
Ses glòses qu' encara eus restan,
Pròp de ses llars recordades
De quant es mòros cayguéran.

Duys també aquelles plegaries
De caridat y fé ardènta
Que resávan nòstros ávis
Dins ses hermites y tèmple.

Que totes aquestes jòyes
Contribuhirán á sa fésta
Quant les veureu ensalsades
Per moltes génts forasteres.

Veniu també á veure Palma
Glosadós de fòra térme,
Que s' ivèrn dins ses tafones
Y d' estiu demunt ses éres

A ses fadrines gallardes
Cantau codolades belles,
D' aquelles qu' amb sanch del còr
Se nodreixan y alimentan.

Veniu, mos direu cént glòses
De picat qu' es vicis féran,
Y qu' una vòlta escoltades
May més sa memòria déxa.

Veniu cantareu històries
Llargues glosades, d' aquelles

Que may mòren, perque es pòbles
Uns als altres les se déxan.

Que també es sonora y hòna
Sa nòstra oblidada llengua
Per ennoblí los fèts d' armes
De s' Illa en el sigle tretze.

Per fé reviuere victòries
De ses nòstres naus valentes,
Quant era el terror des mòros
Sa mallorquina bandera.

Duys ses vòstres xeremies
Amb un brot d' aufabaguera,
Fabiulet y tamborino
Y aquelles cañes alegres;

Qu' aquí en es plá de sa Pòrta
Hem de ballá cént *mateixes*
Devant señós y señores
D' altres tèrres estrangeres.

Que dins es vapors hermosos
Qu' al Continent van y vénen
S' embarcarán desitjosos
De veure *Fires* y *Fèstes*.

II.

Ja comparexan ets amos
De qui fa fé per Ciutat,
Desde Santañ á Pollènsa,
Desde Capdepera á Andraitx;

Amb sa nòble cabeyera
Es serró p' es còs fermat,
Calsons amb bufes de sèda
Y capèll ampla á n' es cap.

Pròp d' èlles contempl ses madònes
De galtes de colós sans
Y en elles la pau pintada
De sa muntaña y des plá.

Sos germans les acompaïan
Que son uns bells jovensans
De cara viva y moréna
Y espalles de quatre pams.

Veniu vòltros Madrileños,
Estremeños, Valencians,
Andalusos y Manxégos
Amb so corrèu d' Alicant.

Veniu també es qui dins África:
S' ayre calent alenau.
Cercau es vapor *Maria*
Desde Bòna fins Orá.

Y vòltros de Barcelona
Industriosos Catalans
Dexau talessos y fàbriques
Per descans, un dia al aña.

Qu' al béll front de Cataluïa
Demunt ses ones del mar
Hey suran ròques y tèrres
Qu' afalagan ets embats.

Y una d' elles sa més nòble,
Sa més rica, sa més gran
Alegres *Fèstes* y *Fires*
Dins es Setembre farà.

Pòrts veureu masells de barques
Amb cént pabellons estrañs,

Amb castells, molins y torres,
Qu' enrevòltan sa Ciutat.

¡Ala! sú. Si fé es viatge
De Mallorca desitjau,
Y voleu veure aquesta illa
Amb sos castells y rafals,

Ses pòques pèdres que restan
Des Sarrahins y Romans
Y ses moltes qu' están drètes
D' una rassa de gegants;

Si voleu veure sa Llònja,
Sa grandiosa Catedral,
Ses séues altes murades,
Y sos envoyits palaus;

Conéxa costums antigues
Que conserva es pòble baix,
D' aquelles que se remuntan
De l' Era cristiana abans;

Trobá móts dintre sa llénga
De sos primés navegants
De Fenicia, quant venguéran
Eixas Illes à poblár.

Si alená la marinada
De sos pòrts, beure s' embat
Que baixa pur, plè de vida
De sos infinits espays

Voleu, y veure ses tintes
De son Cèl hermós y blau,
Y de nit sos millons d' astres
De s' estrellada brillant.

Si preferiu de s' història
Ets héroes resuciatá,
Per fé conéxa à cavòstra
Llurs fèts d' armes oblidats;

En es Moll de Barcelona
Cercau dos vaxells qu' hey ha
Qu' es baf fa mordre depréssa
Y dins un des dos entrau.

Més tart ets sòns de ses ones,
Pròp de lo vaxell parlant,
Plens de mistèri y poesia
Vòstron còr axemplarán.

Dormiu tranquils dins sa barca,
Hostes sou des nòstro mar,
Y ses hermoses sirenes
Sòmns dolso vos darán.

Dormiu y entre sòmni y sòmni
Es bòn timoné escoltau
Cantant ses sublimes glòses
D' En Jaume Castell d' Andraitx.

¡Oh! sa triste melodia
Amb qu' acompanya sos cants!
¡Que bé engronxa y acompanya
Es suau vayvé de la nau!

¡Còm s' ànima sa veu triste
Quant descubreix es fanal
De Sólle ò sa Dragonera
De sa nit en la mitat!

Quant veu alsarsè Mallorca
Des fons immèns de la mar,
Devant de s' estel de s' auba
Que tot sòl brilla al levant.

Despertaúvos hostés nòstros,
Pujau de la popa à dalt
Que s' història mallorquina
Escrita en la Costa está,

Lo *Pantaleu*, primera illa
Qu' ocupàren es Cristians;
Es vall de Sant Tèlm, que véya
Trenta mil mòros armats.

Palomera, Santa Pònsa,
Paguéra y Cala-Portals;
Vòltros de nòstra conquesta
Sou testimònis sagrats.

Allá es còll de sa batalla,
Aquí es pí monumental
Hont fóren els grans Moncades
Dolrosament soterrats.....

Més, ja som dins sa badía,
Sa Torre vetx des señal,
Y el *Terreno* y s' escollera
Des Moll nòu. Prést arribam.

Del astre rey à s' exida
Es vaxèll s' aturarà,
Y en posá es pèus demunt tèrra
Trobarém amichs corals;

Cavallés de bònes cases.
Comerciants y manestrals
Que vos durán à ca-séua
Y es pá amb vòltros partirán;

Conradós que de ses viles
A veurervós baxarán,
Ses mans nuhoses de fé feyna,
Es còr nèt còm un crestay.

Y sentireu còm repican
D' alegría es campanás,
Y es pòble eus donará *vives*,
Tractantvós còm à germans.

Veniu Algerins, Francesos,
Valencians y Catalans;
Vecins d' España ò d' Euròpa,
Per nòltros tots sou iguals.

Veniu à veure una ròca
Plena de vida y d' encant
Qu' amagada dins ses ones
Fèstes y Fires vos fá.

PEP D' AUBEÑA.

CERTÁMEN

(PER L' AÑY 1882.)

La Redacció de L' IGNORANCIA que no
arma canets à la babel-lana; ni prèn ses
còses amb ay, amb ay; ni fá castells en
l' ayre; ni se tira en derrera es séus com-
promissos; ni pèrd ses manades p' es
rostoy; ni déxa per demá lo qu' ha de fé
avuy; ni sòl arribá misses dites; desit-
jant contribuí à sa celebració de ses
Fires y Fèstes de l' any qui vé, y consi-
derant qu' es séu primé *Certámen* d' en-
guany, fèt per via d' ensay, ha estat

molt concorregut, y qu' es dever séu
estimulá es joves que se dedican à s' es-
tudi de ses *Lletres* y de ses *Arts*; ha
resòlt publicá es séu segon CERTÁMEN
baix des siguent Programa:

PREMIS ORDINARIS.

FILOLOGIA.

MITJ UNSA D' ÒR en péssa, ò sian 12 lliures y
10 diners moneda mallorquina, à s' autó de sa
milló *Mòstra de Diccioniari mallorquí*. Per axò
s' haurán de presentá ben espinzellades tres
paraules, véus ò térmes de ses més notables en
sa nòstra llengua, y es vérbis *fer*, *dur* y *anar*,
amb tots es modismes en qu' hey sònan.

LITERATURA.

CINCH ESCUTETS D' ÒR, à s' autó de sa milló
Glòsa satírica contra sa véssa y pòch amor patri
des mallorquins.

ARQUITECTURA.

CINCH ESCUTETS D' ÒR, à s' autó des milló
Projecte de pedestal, per aguantá una faròla,
amb tres grifons y ses séues piqueles, pròpi per
serví de *Font pública* en mitx d' una Plassa ò
exida d' un pòble de Mallorca. (S' adverteix que
dit *pedestal* no ha de tení *caracte monumental*
y qu' es séu còst no ha de pujá més amunt de
500 lliures; s' entén: llést y col·locat.)

PREMIS EXTRAORDINARIS!

HISTORIA.

UNA PLOMA DE PLATA oferida per un Ignorant
anònim à s' autó de sa milló *Crònica* ressenant,
punt per punt, tot lo fèt y succehit à ses *Fires*
y *Fèstes* que s' haurán celebrat enguany, à Pal-
ma; especialment hey haurán de constá es datos,
noticies, incidents y demés que no sòlen estam-
parsè à ses *Memòries oficials*; acompanyant un
rahonament sobre sa necesidat y conveniència
d' aquestes *Fires*, ses èpoques, módo y circums-
tancies, programes, etc., etc., més à propòsit
per que donin bòn resultat, y tot lo demés que
s' autó crega del cas afegirhi.

Ets altres prèmis extraordinaris que s' oferescan
y ets assumtos à ne que se vulguin aplicá se
publicarán quant vénga es cas.

CONDICIONS.

1.ª Tots es trabays han d' essè inèdits y es-
crits en bòn mallorquí.

2.ª Es *Projecte de pedestal, faròla, etc.*, se-
rá delineat amb escala de 1 per 10, y constará
de planta, alsada y ses seccions necessaris.

3.ª Dits trabays deurán presentarsè clòsos y
rotulats amb sos séus respectius *lemes*, segons
s' acostuma, à sa *Redacció de L' IGNORANCIA*
abans de dia 1.er de Matx de 1882.

4.ª Es prèmis s' adjudicarán per un Jurat
de Literats y Artistes competents, que serán
elegits y se donarán à conexa à son degut témps.

5.ª Si entre es trabays presentats no n' hi
hagués amb mèrit abastament, se dexarán sens
adjudicá es prèmi ò prèmis oferits. Tot lo pre-
sentat s' entén que se cedeix à n' aquesta *Re-*

dacció qu' heu publicarà ò no heu publicarà en L' IGNORÀNCIA segons parè y bòn consej des Jurat.

ADVERTENCIA.

Si per qualsevòl motiu l'any qui vé no se celebrassin *Fires y Fèstes*, nòltros axí mateix durèrem envant aquest *Certàmen*, s'entén, si som vius y Déu heu vòl. Ell don llum y acèrt a n'ets artistes que vulgan honrarlo.

Acordat a Palma, diada del Naxament de Maria Vèrge de mil vuycents vuytanta ú.

SA REDACCIÓ.

XEREMIADES.

Sa Junta de *Fires y Fèstes*, considerant qu' es fé *Fires* era un miracle gròs y patent degut a n' el Beato Ramon y a la Beata Catalina Tomás; amb una plomada los ha canonisat y declarat Sants. ¡Y llavò encara mos quejarém!

*
**

Tots es ciutadants sa quèxan de que fassen ses *Fires* fora-pòrta a s'uy des sòl de dia y a s'uy de sa serena de nit.

¿No haurian estat milló dins es Born, es Mercat y la Rambla que prèn llòch ténen? Bé deya L' IGNORÀNCIA d' un comensament que les fèssan repartint totes ses places a ses viles de Mallorca y es vecindari hey hauria prèns part.

Lo qu' es enguañy quant hey haja concurrència a ses *Fires*, dins Ciutat hey sortirà pò, còm si fòs en témps de pèsta.

*
**

Segons es programa de ses *Fires y Fèstes* qu' aficàren p' es cantons dimecres passat a les tres y mitja d' es decapvespre, demà demalí ses músiques militars hán de repicá ses campanes y tocá diana.

Vat' aquí una còsa que me agradarà veureu.

*
**

Vat' aquí lo que succeheix fént ses còses deprèssa. Se descuyden de posá fonaments y llavò sa paret cau. Debades allá mateix ara fá dos anys hey sembràren abres sense permís y los féran arrancá. ¿Tant fluxos de memòria son que ja no pensan amb sos engiñés?

*
**

¿Qualcú que sàpia més que nòltros no mos dirá de quina nació es aquella bandera primera que trobam quant, sortint per sa Pòrta de Santa Catalina arribam a n' el *Real*? Si sa faxa gròga des mitx fòs blanca seria sa bandera des *russos*, però es gròga y no sabem si deù essè de qualche casta de *russos* no coneguts.

*
**

¿Qué será axò de carreres a l'inglesa? ¿Será qu' es qui deuen fogiran d'ets séus acrehedors? Suposam que perque vajin bé han enviat a demaná s' escuadra inglesa perque compongués es jurat d' aquesta funció.

*
**

¿No trobau ignorants lectors que per essè dissapte de *Fèstes* está bastant atrassada la còsa de devés la Pursiana? De segú que sa vetlada d' anit no basta per acabarhó.

L' IGNORÀNCIA bé deya qu' haurian de repicá vuyt dies ábans.

*
**

Contan que per si plòu, ja están previnguts es señós qui enténen amb axò de ses *Fèstes*, que li diuen es Real de sa *Fira*.

—¿Y qué farán?

—Foy, es jòch d' Ervissa. La dexarán caure.

*
**

Diuen que tornen captá pe ses cases. ¿Còm será axò? ¿Meèm que si aquestes *Fires y Fèstes* mos sortiran *Fures y Fustes*?

*
**

Y que son de mals d' avenirsè es pin-tós. Encara no sabem quins son es cuadros premiats y ja mos trobám en es cúl d' es còvo des dissapte.

*
**

Creuriau qu' a l' hora d' ara tròb qu' haurian de veure per Ciutat més pagedos que no veym. Ténch pò que demá no mos fassan fetxada.

*
**

Ja n' hi ha de fustes y de tèles y de gas en es *Real* de Santa Catalina. Còm que sia columnari aquest hò de Real. Convé qu' hey dugan aygo y bombes per si acás se pèga fòch.

*
**

¿No mos diriau perqu' es que si cercau un Rural de sa Vileta en llòch el trobau tant segú còm dins es Casino?

*
**

A Seymour (Indiana) hey ha una jove horfana de devuyt anys, anomenada miss Minius Clarence, qu' es molt guapa y gòsa d' excelent reputació. A últims de Dezemebre de l' any passat, després de lletgí varies novèl-les, proposá rifarsè a rahó de mitja pesseta cada número.

En ménos d' una hora s' omplí sa llista y alguns números se pagáran a un prèn molt fabulós. Un jove anomenat Lyun Falconer va essè s' afavorit per sa sòrt, y miss Clarence s' hi acostá a éll, y prenguentlí es brás, sortiren tots dos a brasset es mitx de ses grans mansbelletes de sa gènt qu' heu presenciava.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS A LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Sa sòlfa se compòn de sèt punts.
SEMBLANSES.—1. En que los coronan.
2. En que té Rey.
3. En que ténen mostavos.
TRIÀNGUL.....—Cortè-Cort-Còr-Cò-C.
ENDEVINAYA.—Una fra.

GEROGLIFICH.

6e tisis 362813
pigota 502057 S FA NAPPA
864870
UN AMICH MÈU.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla una modrsta a un texidó?
2. ¿Y un Sant-Cristo de guix petit a un hòmo?
3. ¿Y es pops a n' es serenos de Manacò?
4. ¿Y un cassadó d' aucells a un litérero?

QUIDAM IGNARUS.

TRIÀNGUL DE PARAULES.

.
.
.
.
.

Omplí aquestes pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, un llinatge; sa 2.ª, un coló; sa 3.ª, lo que jò he fèt després qu' he barenat; sa 4.ª, dues lletres que lletgides al revés, es un metal es més apreciat, y sa 5.ª, una letra.

J. S.

PROBLEMA.

Dos pastós se topàren amb una guarda d' auveyes perhòm; les contàren y després d' haver-les contades, un digué a s' altre:—Si m' en dones una de ses tèues en tendré la mitat més que tú. S' altre contestá que n' efecte no dexava d' essè cèrt y que si l' hi donava una en tendria tantes còm éll. ¿Quántes auveyes tenia cada pastó?

BIEL DES MOLÍ.

CAVILACIÓ.

CRIT XOT

Col·locá aquestes lletres de mòdo que digau es nòm d' un pòble de Mallorca.

X.

.E. .E.E. .EE. .E. .E .A.A.I.E.E. .UE .E JU.A.A.F.
PEP PEPET.

ENDEVINAYA.

Naix cristiá, llavò es fá mòro;
Y tothòm content n' está.
El matan y quant es mòrt
Arriban a ferló Sant.

P.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)